

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2025- 48878 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling OPSY Kliniek, Dr. Poetlaan 64, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 28 februari 2025 een klaagschrift, gedateerd op 28 februari 2025, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen het gebruik van medicatie, een kamerprogramma en het innemen van de mobiele telefoon en het ontnemen van vrijheden om naasten te bezoeken.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon, hierna te noemen: 'PVP'.

De klachtencommissie ontving een verweerschrift van mevrouw XXXX, GZ-psycholoog en regiebehandelaar en mevrouw XXXX, psychiater OPSY, hierna te noemen verweersters, van 7 maart 2025 op dezelfde datum.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 13 maart 2025. Klager en PVP waren aanwezig, alsmede de verweersters en mevrouw XXXX. De mentor was niet in de gelegenheid om de zitting bij te wonen.

Op 14 maart 2025 heeft de klachtencommissie door middel van een Aantekening Mondelinge Uitspraak (AMU) de klacht van klager reeds niet-ontvankelijk verklaard. De schriftelijke uitwerking van de beslissing volgt hierbij.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de door klager in te nemen medicatie;
- een kamerprogramma waarbij klager 4 keer per dag een uur op zijn kamer moet blijven;
- het innemen van de mobiele telefoon en vervolgens blokkeren van diverse functies;
- het niet mogen bezoeken van naasten buiten de instelling.

3. De feiten

Klager is opgenomen binnen een vrijwillig kader bij de OPSY kliniek, unit 4, onderdeel van GGzE. Er zijn twee opnameperiodes geweest, te weten van 16 januari 2024 t/m juli 2024 en van augustus 2024 tot heden. Op 6 maart 2025 is een zorgmachtiging aangevraagd.

4. Standpunt van klager

Klager geeft aan dat hij het niet eens is met de medicatie. Hij voelt zich niet goed bij de medicatie die hij krijgt voor PTSS-klachten. Ook wil hij geen Lorazepam gebruiken.

Verder is klager het niet eens met zijn kamerprogramma, waardoor hij vier keer per dag een uur op zijn kamer moet blijven. Klager heeft geen kamerprogramma nodig, omdat hij zelf goed aanvoelt wanneer hij rust nodig heeft.

Klager heeft daarnaast een klacht over het innemen van zijn mobiele telefoon, waarop ook bepaalde nummers zijn geblokkeerd. Dit is niet met hem overlegd.

Ten slotte kan klager zijn pleegmoeder en vriendin niet bezoeken. Als voorwaarde is gesteld dat hij eerst overleg moet hebben met zijn zaakwaarnemer, maar dat wil klager niet. Klager licht ter zitting toe dat hij niet tevreden is over zijn zaakwaarnemer en dat hij graag een andere zaakwaarnemer wil.

Er wordt in het verweer gesteld dat klager instemt met de medicatie, het kamerprogramma en de bezoeksafspraken, maar dit doet klager uitsluitend omdat hij anders te maken krijgt met agressie vanuit zijn zaakwaarnemer en verder in zijn vrijheid dreigt te worden beknot. Klager betwist dat hij alles in samenspraak en vrijwilligheid accepteert, wat als een teken van verzet moet worden gezien.

Klager verzoekt de klachtencommissie om de klacht gegrond te verklaren en aan hem een schadevergoeding toe te kennen vanwege het hem aangedane leed van bovenstaande, gedurende het hele jaar 2024.

5. Standpunt van verweersters

Verweersters stellen zich op het standpunt dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard. Klager is opgenomen in een vrijwillig kader en ontvangt geen verplichte zorg. De medicatie is steeds op vrijwillige basis en met instemming gebruikt. Ook over de afspraken over het gebruik van de telefoon heeft steeds instemming bestaan evenals over het weekprogramma.

Dat klager ambivalent is over zijn behandeling, is bekend. Echter, als hem duidelijk wordt uitgelegd wat de behandeling inhoudt, stemt hij keer op keer in.

Daarnaast is sprake van een stoornis die te maken heeft met hechtingsproblematiek, aldus de psychiater van de OPSY. Dit leidt tot de huidige problematiek met de zaakwaarnemer van klager. Op dit moment wordt geprobeerd om klager en de zaakwaarnemer weer tot elkaar te laten komen.

Verweersters verzoeken de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

Op grond van artikel 10:3 onder h van de Wvrgz kan klager over een beslissing over de uitvoering van (vermeende) verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om de klacht van klager te beoordelen.

7. De beoordeling van de klachten

In de kern draait de klacht van klager om de vraag of de zorg die hij ontving vrijwillig (assertief) of verplicht (in de zin van de Wvrgz) van aard was. De klachtencommissie is van oordeel dat op alle klachtonderdelen sprake was van vrijwillige (assertieve) zorg en zij licht dat als volgt toe.

Medicatie

Klager stelt dat hij medicatie toegediend kreeg tegen PTSS-klachten en dat hij Lorazepam diende te gebruiken. Beide vormen van medicatie wil(de) hij niet, maar hij zou deze medicatie toch moeten gebruiken. Verweester stelt zich op het standpunt dat er sprake was van instemming ten aanzien van de door klager te gebruiken medicatie, dan wel dat de medicatie niet verplicht werd toegediend.

Uit de zorgovereenkomst d.d. 3 juni 2024 volgt dat is afgesproken dat klager samen met de psychiater aan de slag gaat met zijn medicatie. Deze zorgovereenkomst is niet ondertekend door klager of zijn mentor. Verder blijkt dat uit de rapportages van de psychiater dat klager aanvankelijk veel medicatie gebruikte en dat deze hoeveelheid rustig afgebouwd kon worden. De psychiater achtte het raadzaam om eerst de PTSS-klachten van klager te behandelen met Sertraline. Daar stemde klager mee in blijkens de rapportage. Sertraline bleek vervelende bijwerkingen te hebben voor klager, waarna de behandeling met Sertraline vroegtijdig werd afgebouwd. In de rapportage d.d. 27 september 2024 is te lezen dat klager helemaal geen medicatie wilde gebruiken. Volgens de psychiater was het beter om de hoeveelheid medicatie af te bouwen maar klager wilde kennelijk helemaal stoppen. Om die reden is afgesproken met klager dat de begeleiding de medicatie (in minimale hoeveelheid) nog wel aanbiedt maar dat klager deze mag weigeren. Hier was klager mee akkoord.

Gelet op de hierboven geschetste gang van zaken, kan niet worden gesproken van verplichte zorg. Klager werd weliswaar aangemoedigd om niet direct te stoppen met zijn medicatie en dit af te bouwen. Aan klager is de vrijheid gelaten om al dan niet zijn medicatie in te nemen. Van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie is dus geen sprake geweest.

Kamerprogramma

Op basis van de stukken en hetgeen ter zitting is besproken, is het de klachtencommissie gebleken dat geen sprake van een kamerprogramma is (geweest). Klager volgt diverse vormen van behandeling of dagbesteding. Op het moment dat hij daaraan niet deelneemt, wordt klager verzocht om naar zijn kamer te gaan. Verweester heeft ter zitting uitgelegd dat het op de afdeling te doen gebruikelijk is om naar je kamer te gaan, als je niet meedoet aan behandeling of dagbesteding. Dat vindt de klachtencommissie een begrijpelijke ongeschreven regel. Desgevraagd gaf klager ter zitting nog aan dat hij het niet erg vindt om op deze momenten op zijn kamer te zijn. Om die reden is van verplichte zorg in de vorm van een kaderprogramma geen sprake (geweest).

Inname telefoon

In de zorgovereenkomsten blijkt dat het telefoongebruik een voortdurend punt van aandacht/zorg is. In de zorgovereenkomst van 27 september 2024 is afgesproken dat klager enkel op zijn kamer en buiten de kliniek gebruik maakt van zijn telefoon. De overige tijd is de telefoon in de zak van klager en op stil. Deze overeenkomst is door klager ondertekend. In de zorgovereenkomst van 14 oktober 2024 te lezen dat met klager de afspraak is gemaakt dat zijn telefoon in zijn zak is en dat deze alleen wordt gebruikt op zijn kamer. Ook deze overeenkomst is door klager ondertekend. Ter zitting is gebleken dat klager met 'afgepakt' bedoelt dat hij zijn telefoon in de meterkast moest leggen. Door verweerder is toegelicht dat deze methode een variant is op de afspraak dat klager zijn telefoon niet gebruikt buiten zijn kamer. Niet gebleken is dat klager - buiten de genoemde afspraak om - geen gebruik kon maken van zijn telefoon. Het in de meterkast leggen van de telefoon beschouwt de klachtencommissie als gebaseerd op de zorgovereenkomst. Ook op dit punt is er dus ook geen verplichte zorg in de zin van het innemen van communicatiemiddelen.

Verder heeft klager aangegeven dat bepaalde telefoonnummers zouden zijn geblokkeerd voor verweerders. Verweerders hebben dit betwist. De klachtencommissie kan uit de stukken en hetgeen ter zitting is besproken niet opmaken dat door verweerders nummers zijn geblokkeerd.

Ook op dit punt gaat de klachtencommissie ervan uit dat aan klager geen verplichte beperkingen zijn opgelegd in het contact met de buitenwereld. Klager had kennelijk toegang tot zijn telefoon op zijn kamer. Hij kon de geblokkeerde contacten derhalve ook weer deblokkeren.

Geen bezoek buiten de instelling

Tot op heden verbleef klager op vrijwillige basis in de instelling. Er is geen sprake van een zorgmachtiging of crisismaatregel. Dat wil klager niet. Wel geeft klager diverse keren aan dat hij met ontslag zou willen of dat hij bijvoorbeeld twee weken bij zijn vriendin of pleegmoeder wil verblijven. In de voortgangsrapportage d.d. 7 februari 2025 is te lezen dat door verweerders aan klager is uitgelegd dat hij niet én in de kliniek behandeld kan worden én twee weken buiten de kliniek kan verblijven. Alsdan kan klager namelijk niet adequaat behandeld worden. Volgens de rapportage heeft klager zich hierbij neergelegd. Voorts is niet gebleken dat klager is beperkt in het ontvangen van bezoek in de instelling. Om die reden acht de klachtencommissie ook op dit onderdeel geen verplichte zorg aanwezig.

Kortom, er is ten aanzien van alle klachtonderdelen geen sprake geweest van verplichte zorg in de zin van de Wvzgz. De klachtencommissie komt daarom tot de slotsom dat klager niet ontvankelijk is in zijn klacht.

8. Schadevergoeding

Aangezien de klacht van klager niet ontvankelijk is, komt de klachtencommissie niet toe aan het toekennen van schadevergoeding.

9. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht op alle onderdelen niet-ontvankelijk.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 17 maart 2025 door de klachtencommissie, bestaande uit mevrouw XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX en de heer XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.